

“สถานที่ขออนุญาตชนไก่”...สำคัญต่อสุขภาพ !!

โดยนายปกรทอง

“ชนไก่” การละเล่นพื้นบ้านในอดีตของไทยที่นิยมเล่นหลังฤดูเก็บเกี่ยวพืชผลหรือเทศกาลงานต่างๆ เพื่อความสนุกสนานของคนในชุมชน ต่อมาถูกพัฒนาเป็นการแข่งขันและการเสี่ยงโชคแสวงหากำไร เกิดกฎเกณฑ์ของการพนัน กลายเป็น “การพนันชนไก่”

ครับ..ที่เกริ่นมายืดยาวก็เพราะคดีปกครองที่นำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้

เป็นกรณีเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตจัดให้มีการเล่นการพนันและขออนุญาตตั้งบ่อนพนันประเภทชนไก่ในพื้นที่ของจังหวัดแห่งหนึ่ง ซึ่งตามกฎหมายกำหนดให้นายอำเภอ มีอำนาจออกใบอนุญาต แต่ต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน

คดีนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อนุมัติครับ!!

โดยให้เหตุผลว่า “สถานที่ที่ขออนุญาต” ขัดต่อสุขลักษณะและอนามัย

เพราะขณะที่พิจารณาคำขออนุญาตได้เกิดการระบาดของโรคในซากเป็ดไข่ ซึ่งถือเป็นโรคระบาดร้ายแรงที่อาจระบาดติดต่อในสัตว์และคน อาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ปีกได้และพื้นที่ที่ขออนุญาตก็เป็นเขตพื้นที่สงสัยว่ามีโรคระบาดดังกล่าวด้วย อีกทั้งคณะกรรมการตรวจประเมินสถานที่ชนไก่ที่ขออนุญาตได้ตรวจสอบสถานที่และรายงานว่าสนามชนไก่ไม่ผ่านการตรวจประเมินเนื่องจากตั้งอยู่ใกล้รีสอร์ทและห่างประมาณ ๑,๐๔๕ เมตร เป็นฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการส่งออก ซึ่งอาจส่งผลต่อการส่งออกเนื้อไก่สดแช่แข็งไปยังต่างประเทศได้

ปัญหาว่า “สถานที่” ที่จะจัดให้มีการเล่นการพนันชนไก่ มีความสำคัญอย่างไร และการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อนุมัติ ถือว่าใช้ดุลพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ... ครับ

เรื่องนี้ มีกฎหมาย คำสั่งและระเบียบที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ เช่น คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕๑๓/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๐๓ ข้อ ๓ กำหนดว่า สถานที่เล่นจะต้องมีบริเวณกว้างขวางมั่นคง ไม่ขัดต่อสุขลักษณะและอนามัย และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพนันชนไก่และกตปลา พ.ศ. ๒๕๒๕ ข้อ ๖ กำหนดว่า สถานที่เล่นจะต้องมีบริเวณกว้างขวางมั่นคง ไม่ขัดต่อสุขลักษณะอนามัย

ศาลปกครองสูงสุดท่านวินิจฉัยเกี่ยวกับการใช้อำนาจของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดว่า ต้องใช้ดุลพินิจภายในกรอบของกฎหมาย คำสั่งและระเบียบและยังต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องมาตรการควบคุมและป้องกันโรคใช้หวัดนกในไก่ชนด้วย นอกจากนี้ การพิจารณาปัญหาการแพร่ระบาดของโรคใช้หวัดนก ถือเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาสุขลักษณะและอนามัยของมนุษย์

ในการพิจารณาสถานที่ขออนุญาตว่าขัดต่อสุขลักษณะและอนามัยหรือไม่นั้น!!

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้แสวงหาข้อเท็จจริงก่อนการใช้ดุลพินิจโดยมีคณะกรรมการฯ เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบและให้ความเห็นประกอบการพิจารณา โดยเห็นว่า สถานที่ที่ขออนุญาตมีลักษณะที่เป็นอันตรายต่อสุขลักษณะและอนามัยเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคใช้หวัดนกและจุดที่ตั้งอยู่ในรัศมีที่เสี่ยงต่อการแพร่เชื้อได้ ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อนุมัติให้เปิดสนามไก่ชน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมและโดยชอบ

รายละเอียดของคดีนี้น่าสนใจครับโดยเฉพาะแนวทางการใช้อำนาจดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพราะคดีนี้ศาลปกครองสูงสุดท่านได้ตรวจสอบการใช้อำนาจดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดภายใต้เจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งระเบียบ คำสั่ง ความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและแผนยุทธศาสตร์ในเรื่องการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคไข้หวัดนก...หลากหลายแง่มุมครับ ดังนั้นผู้สนใจจึงสมควรศึกษาเพิ่มเติมได้จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๔๕๔/๒๕๖๑ ครับ !!
